

vada Mykolas Radvila (jo giminė kildinama iš Kernavės apylinkių), Trakų vaivada Petras Mantigirdaitis (jo giminė kildinama nuo Šalčininkų), Žemaičių seniūnas Stanislovas Kęsgailaitis (jo giminė kildinama iš Deltuvos, prie Ukmergės)⁴². Tarp savęs jie veikiausiai šnekėjosi lietuviškai, bet tam nereikėjo bendrinės kalbos ar interdialekto, nes anuomet lietuvių tarmių skirtumai buvo dar mažesni negu vėlesniais feodalinio susiskaldymo laikais (mažiau buvo šnektų šnektelių), ir todėl dzūkas nesunkiai galėjo suprasti rytietį ar vidurietį (gal kiek sunkiau žemaitį, bet ir su šiuo, šnekėjusiu vis dėlto ta pačia kalba, reikia manyti, susikalbėdavo).

Taigi „interdialektinė“ lietuvių literatūrinės kalbos kilmės koncepcija, mano nuomone, paremta netvirtais pamatais ir bent dabartiniu metu, neturint patikimesnių nei lingvistinių, nei istorinių duomenų, ji tegali būti traktuojama tik kaip hipotezė. Todėl jos nėra pagrindo laikyti, kaip tai daroma kai kurių istorikų⁴³, abejonių nekeliančiu dalyku.

SMULKMENA LXV

V. Zinovo 1978 m. rasto rankraštinio žodynelio (žr. *Baltistica* XXI (1), p. 61 tt.) žodis Nr. 206 *aucm* (p. 67 ir 70) laikytinas nesusipratimu. Zinovas lenkų žodį *bośiań* čia išvertė į rusų kalbą, taigi reikia skaityti rusiškai *aucm* 'gandras'. Suklaidino rašymas po brūkšnio (chemijos vadovėlio puslapyje), nes tokioje pozicijoje šiaip jau būna tik „pogańske gwary z Narewu“ žodžiai.

Z. Zinkevičius

⁴² Plg. Jablonskis K. *Min. veik.*, p. 104–105.

⁴³ Батура Р. К., Пашуто В. Т. *Указ. соч.*, с. 112.